

[Bomholt.]

Den kunst, der findes på Ordrupgaard, var jo i sin tid flammende revolutionær; i kamp med tidens stilidealer. Nu er den indgået i traditionen, og vi forenes fra alle sider om at skaffe skolebørnene adgang til den. Men det er jo trods alt umuligt at modtage et museum for den gamle kunst uden samtidig at tænke på den nye og nuværende, den, der nu er den kæmpende og protesterende. Vi savner i overordentlig grad et dansk Luxembourgmuseum — et museum for nutidskunst.

Siden vi havde første behandling her i tinget, har planen om et Willumsenmuseum fået et minus — beklageligt nok —, og der synes ikke at være nogen bevægelse i gang for at få et museum for nutidskunst. Der kan ikke rettes nogen bebrejdelse mod den højtærede minister eller nogen anden myndighed, der repræsenterer staten i dette anliggende. Initiativet må naturligt udgå dels fra de kunstkrede, der her er tale om, dels fra den del af befolkningen, der har glæde af kunst, har brug for kunst i det daglige. Der synes ikke at være nogen virkelig bevægelse i gang for at få et sådant nutidsmuseum — og det beklager jeg meget. Det skal naturligvis i nogen grad være den by, der får museet, som er med til at betale det. Hvis byen er København, vil København utvivlsomt yde et bidrag. Hvis det drejer sig om Aarhus, der måske er den af de danske byer, der i øjeblikket er mest kunstinteresseret, vil den yde sit bidrag.

Hvad private mæcener som Ordrupgaardsamlingens skaber kunne udrette for en generation siden, og som måske også kan udrettes nu, må i fremtiden udrettes af offentlige myndigheder, og jeg er ikke sikker på, at ansvaret på dette punkt alle steder er lige levende, lige klart opfattet. Der burde købes meget mere god kunst til offentlige bygninger, offentlige lokaler, kommunale bygninger, forsamlingshuse, offentlige parker og anlæg o. s. v.

Hvad Ordrupgaardsamlingen angår, kan jeg i tilknytning til udvalgets ordfører (Karl Olsen) sige, at det er af betydning, at entreen ikke bliver for høj. Jeg har været med til at rejse dette spørgsmål i udvalget, og jeg synes, den skitserede løsning er tilfredsstillende. Jeg går ud fra, at også åbningstiderne fastlægges under hensyntagen til den brede befolkning, og at det katalog, der udarbejdes, har et større publikum i sigte.

Det har krævet store kapitaler og et enestående overblik at skabe en sådan samling, og det tjener donator til ære, at dette arbejde

er udført for til slut at tjene det danske samfund. Vi har grund til at være taknemlige for det sind, der har givet sig udtryk i så stor en gave, og jeg ønsker den højtærede minister til lykke med erhvervelsen.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Jeg vil gerne takke flertallet indenfor udvalget for dets indstilling om at vedtage lovforslaget uforandret.

Til mindretallet, der mener, at ikke staten, men den pågældende kommune burde overtage den pågældende samling, vil jeg sige, at jeg af flere grunde — som jeg allerede har gjort rede for — ikke mener, at dette ville være rigtigt. Jeg mener, at det bl. a. under hensyn til museets koordinering med andre statsmuseer vil være det rigtigste, at det er et statsmuseum.

Til det ærede medlem hr. Bomholt vil jeg gerne sige, at dette er en gave til det danske folk, og derfor vil der også blive draget omsorg for, at åbningstiderne er sådan, at folk virkelig kan komme der, og for at kataloget virkelig kan købes af a.l.e.

Jeg skal slutte med at takke det ærede udvalg for dets arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 412 af 12. juli 1946 om private tysksprogede skoler, tysksproget hjemmeundervisning m. m. i de sønderjyske landsdele.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5133; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2406).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Andreas Hansen: Da den højtærede undervisningsminister fremsatte forslag til lov om ændring i lov nr. 412 af 12. juli 1946, udtalte ministeren ifølge fortrykket sp. 2407, sidste stykke — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at citere nu og senere —:

„Mindretallet, støttet af tyske grænsepolitikere, har i de forløbne år med stigende styrke rejst krav om ændring af denne lovgivning som værende til ugunst for mindretallet. Mindretallet har i det